GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ XLIX.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 144. *Duminecă, 29 Iunie (11 Iulie).* **1886.**

Nou abonamentŭ
la
„Gazeta Transilvaniei“.

Cu I Iulie 1886 st. v., se va începe **unŭ nou abonamentŭ**, la care invitămŭ pe toțĭ onorații amicĭ și sprijinitorĭ ai foiei nóstre.

Prețulŭ Abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ **3 fl.**
„ șése „ 6 „
„ unŭ anŭ **12** „

Pentru România și străinătate:
pe trei lunĭ **10 francĭ**
„ șése „ **20** „
„ unŭ anŭ **40** „

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale.**

Abonațilorŭ de păn'acum li-se recomandĕ a însemna pe cuponŭ numĕrulŭ fășiei sub care au primitŭ ḍiarulŭ.

Domnii ce se vorŭ aboná din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea.

Brașovŭ, 28 Iunie 1886.

Cu ḍiua de mâne, sĕrbătórea sânților apostolĭ Petru și Pavelŭ, se încheiă anulŭ scolasticŭ 1885/6 la cele mai multe din scólele nóstre.

Atâtŭ profesorii câtŭ și scolarii potŭ trage o resultantă a silințelorŭ lorŭ de peste anŭ, éră părinții au prilegiu a se gândi mai de aprópe la viitorulŭ fiilorŭ lorŭ, la viitorulŭ acelui elementŭ, asupra căruia suntŭ îndreptate speranțele întregului nostru poporŭ.

Nu putemŭ sĕ nu ne cugetămŭ cu acéstă ocasiune la multŭ îngrijitórea situațiune, în care se află institutele nóstre de crescere și de învĕțămêntŭ, precum și la mijlócele, prin carĭ aceste institute cu tóte apĕsările, ce li se facŭ din tóte părțile sĕ se pótă susținé și sĕ pótă progresa; la mijlócele prin care pârghia civilisațiunei actuale, *școla*, ni s'ar puté conserva ca instituțiune, ca întocmire în *adevĕrŭ românéscă.*

„Multe suntŭ nĕcazurile dreptilorŭ“, este o espresiune, care se aude adeseorĭ și din timpurĭ bĕtrâne la poporulŭ nostru; *„multe suntŭ năcazurile scólei române“*, putemŭ ḍice și noi, când ne uitămŭ la tristele împrejurărĭ, în care a adusŭ școla nóstră unŭ șovinismŭ nebunescŭ, o prigonire sistematică, o ingerință, care din ḍi în ḍi se face totŭ mai cutezătóre și totŭ mai păgubitóre pentru noi și pentru copiii noștri.

Organele conducĕtóre ale statului, pentru a cărui susținere poporulŭ nostru aduce jertfe așa de enorme, în locŭ sĕ ajute școlele nóstre, în locŭ sĕ le pună la disposițiune mijlócele de esistență corĕspundĕtóre jertfelorŭ, pe carĭ le face poporulŭ nostru, caută într'unŭ modŭ sistematicŭ a le dĕrăpăna, a le aduce în conflicte continue, și cu timpulŭ a le nimicí cu totului totŭ.

Nu trece o ḍi, în care sĕ nu ni se comunice, că inspectorulŭ scolarŭ unguréscŭ din cutare comitatŭ a închisŭ una séu alta scólă poporală, că comisarii guvernului facŭ față cu gimnasiile nóstre pretensiunĭ din ce în ce mai esorbitante cu privire la cultivarea „limbei statului,“ că părintésca ocârmuire a luatŭ cutare și cutare disposițiunĭ pentru știrbirea autorității școlare a celorŭ douĕ confesiunĭ române.

Zadarnice suntŭ tóte argumentele, zadarnice suntŭ tóte protestările și representațiunile. D-lŭ Trefort și sfetnicii sĕi suntŭ tomai ca ciclopulŭ din poveste, după ce Ulisse și cu soții sĕi l'au lipsitŭ de lumina ochiului; calcă în orbirea lorŭ în tóte părțile și sdrobescŭ totŭ ce le vine în cale.

Ei bine, într'o situațiune așa de tristă ce mĕsurĭ suntŭ de luatŭ, ce atitudine trebue sĕ observămŭ, ca institutele nóstre de crescere și de învĕțămêntŭ sĕ se pótă susținé și sĕ pótă progresa, sĕ se pótă împotrivi cu succesŭ numeróselorŭ atacurĭ îndreptate asupră-le?

Mai întâiu și mai întâiu întregŭ publiculŭ românŭ, fiăcare fiu adevĕratŭ alŭ poporului nostru este datorŭ sĕ se intereseze astăḍĭ mai multŭ decâtŭ orĭ și când de școlele nóstre, sĕ aducă orĭ și ce jertfe pentru susținerea lorŭ și pentru înzestrarea lorŭ cu tóte cele de lipsă. „Cine ajută școla, ajută națiunea!“ Acsioma acésta trebue mai bine priceputâ și mai cu dinadinsulŭ aplicată decâtŭ orĭ și când.

Alŭ doilea „memento“ ne sêmțimŭ datorĭ a'lŭ adresa profesorilorŭ și învĕțătorilorŭ noștri precum și deosebitelorŭ nóstre autoritățĭ scolare. Profesorii și învĕțătorii sĕ caute a'șĭ îndepliní cu cea mai mare sfințeniă datorința lorŭ, după cum și suntemŭ convinșĭ că cei mai mulțĭ și-o îndeplinescŭ, sĕ fiă nisce *adevĕrațĭ dascălĭ*, asemenea nemuritorului George Lazarŭ, care pentru luminarea neamului sĕu și pentru nutrirea sentimentelorŭ naționale era gata a jertfi, după cum a și jertfitŭ, interesele sale personale, viéța sa chiar. Autoritățile școlare confesionale sĕ privegheze cu tótă băgarea de sémă posibilă ca celŭ puținŭ drepturile câte le acordă legile esistente sĕ se păstreze în întregitatea lorŭ, și ca din causa lorŭ afacerile școlastice sĕ nu sufere nicĭ o stagnare.

Mai multŭ pretindemŭ noi dela tinerimea din scólele nóstre, dela generațiunea, care odinióră va forma clasa mai cultă a poporului românŭ. Tinerii românĭ trebue sĕ fiă pĕtrunșĭ de trista stare, în care se află astăḍĭ națiunea nóstră în genere și scóla română în deosebĭ, și sĕ caute printr'o sîrguință de ferŭ și printr'o purtare exemplară sĕ ridice prestigiulŭ nostru naționalŭ și sĕ desarmeze pe toțĭ dușmanii înaintării nóstre naționale. Fiăcare tinĕrŭ românŭ sĕ privéscă în sine unŭ campionŭ alŭ culturei române și apoi sĕ se pórte astfelŭ, încâtŭ sĕ corĕspundă pe deplinŭ idealului alesŭ.

Silință neobosită și caracterŭ firmŭ sĕ-ți fiă devisa, iubită tinerime română!

O festivitate maghiară în Caransebeșŭ.

In 3 și 4 Iuliu a. c. reuniunea maghiară de cântărĭ din Caransebeșŭ »Karansebesi dal és zene egylet“ șĭ-a serbatŭ sfințirea stégului. Acomodatŭ spiritului șovinisticŭ alŭ timpului, din cântare și musică s'a făcutŭ *politică.*

Unŭ corespondentŭ alŭ lui »Pester Lloyd« se laudă că *„tendința politică“* a festivității a fostŭ bine pronunțată, mai alesŭ după ce erau de față și șefii comitatului: *Tabajdi*-pașa cu ad-latusulŭ sĕu vice-pașa *Iakabffy.*

Sĕrbătórea care ar fi trebuitŭ sĕ fiă închinată artei a degeneratŭ astfelŭ într'o demonstrațiune mamelucéscă pentru fișpanulŭ comitatului Carașŭ-Severinŭ, *Tabajdy.* Nu ne prinde mirare dér, când vedemŭ că raportorulŭ șovinistŭ alŭ numitului ḍiarŭ se folosesce de ocasiune spre a declara, că buna reușită a festivității din cestiune a fostŭ o *„învingere a maghiarismului supra ultraiștilorŭ naționalĭ românĭ“*, carĭ vĕḍendŭ tendința politică a serbărei nu au luatŭ parte la ea.

Atâtŭ d. generalŭ și deputatŭ dietalŭ *Traianŭ Doda*, câtŭ și d. *Seracianŭ* și representanții comunei bisericescĭ române, au absentatŭ dela ceremonia țintuirei stégului reuniunei de cântărĭ politisante. D-nulŭ generalŭ Doda și cu soții sĕi suntŭ ómenĭ multŭ mai serioșĭ decâtŭ sĕ se demită a intra în șirulŭ comedianților politicĭ dela tămbălăulŭ din Caransebeșŭ. Acésta nu împiedecă însĕ pe șoviniștĭ d'a continua cu obrăzniciile lorŭ, la carĭ se mai adauge și imputarea ce i-o facŭ d-lui generalŭ pentrucă a lipsitŭ dela festivitatea, care după a lorŭ propriă mărturisire avea sĕ fiă o „serbare de isbândă a causei maghiare în Caransebeșŭ“.

Auḍițĭ ce i se pretinde d-lui generalŭ Doda, ca sĕ glorifice cu presența sa o serbare îndreptată în contra Românilorŭ! Șoviniștii se laudă cu Românii, carĭ au căscatŭ gura și ei la comedia Tabajdiană. Representanții casinei române, ai reuniunei femeilorŭ și ai reuniunei de cântărĭ române vorŭ fi luatŭ parte din curtuosiă față cu „reuniunea de cântărĭ maghiară“, nesciindŭ că acésta vrea sĕ facă capitalŭ politicŭ din presența lorŭ. Ar fi bine ca Românii din Caransebeșŭ sĕ învețe minte și altădată sĕ întrebe mai multŭ sêmțulŭ de onóre naționalŭ, decâtŭ simțulŭ de bună cuviință cu care se facŭ asemenĭ abusurĭ.

Rusia și tractatulŭ din Berlinŭ.

O telegramă din Berlinŭ comunică următórea importantă scire, care desminte afirmarea foilorŭ rusescĭ, că Rusia ține strînsŭ la tractatulŭ din Berlinŭ:

»National-Zeitung« anunță, că unŭ ukaz alŭ Țarului a înlăturatŭ calitatea de portofranc a Batumului la Marea Négră, garantată de tractatulŭ din Berlinŭ. Acéstă nouă lovitură, adusă păcii din Berlinŭ, se consideră aicĭ ca unŭ evenimentŭ prea seriosŭ.

Articolulŭ 59 din tractatulŭ dela Berlinŭ, privitorŭ la Batum, are următorulŭ textŭ: »M. Sa împĕratulŭ Rusiei declară, că intențiunea nu este de a erige Batumulŭ în port-franc, esențialmente comercialŭ.« Discuțiunile congresului din Berlinŭ asupra cestiunii Batumului au fostŭ fórte lungĭ; ele au începutŭ la 6 Iulie și s'au terminatŭ la 10 Iulie 1878. In ședința dela 6 Iulie Gorceakoff a declaratŭ, dupăce a primitŭ instrucțiunĭ, că împĕratulŭ sĕu s'a decisŭ sĕ facă din Batum port-franc. Lordulŭ Beaconsfield a rĕspunsŭ, că Anglia nu póte decâtŭ sĕ fiă mulțumită de acéstă dréptă și liniștitóre hotărîre. Fără acéstă declarațiune e probabilŭ, că Anglia ar fi continuatŭ sĕ se opue faptului ocupării Batumului de Rusia.

Cele douĕ puncte, în care guvernulŭ englezŭ s'a opusŭ mai multŭ Rusiei, au fostŭ: întinderea Bulgariei până la Marea Egee și anexarea Batumului. Miniștrii englezĭ ḍiceau, că întinderea Bulgariei în unire cu mărirea teritoriului rusŭ în Asia ar face din Turcia unŭ statŭ vasalŭ Rusiei. Décă însĕ Rusia va părăsi cererile sale privitóre la Bulgaria, atuncĭ linia de graniță în Armenia e mai puținŭ periculósă pentru Anglia. Se scie, că de atuncĭ s'au mai schimbatŭ părerile bărbaților de statŭ englezĭ privitóre la Bulgaria; décă a urmatŭ acésta și relativŭ la Batumŭ, ne va arĕta viitorulŭ celŭ mai apropiatŭ. Câtŭ de seriósă considera lordulŭ Beaconsfield cestiunea Batumului, resultă din împrejurarea, că într'o convorbire, acordată la 2 Iulie corespondentului foii »Times“, prințulŭ Bismark a declaratŭ de neprobabilŭ unŭ rĕsboiu din causa Batumului, cu tóte astea privea lucrulŭ ca fiindŭ fórte seriosŭ. Décă se va confirma scirea din »National-Zeitung“, atuncĭ e vorba în prima liniă de o lovitură contra Angliei, pe care alŭ doilea representantŭ englesŭ la congresulŭ din Berlinŭ, lordulŭ Salisbury, venindŭ iérășĭ la putere, cu greu ar lăsa-o fără rĕspunsŭ.

Disparițiunea soldațilorŭ în Herțegovina.

O corespondență din Mostarŭ, adresată lui „Pester Lloyd,“ raportéză scirĭ îngrijitóre dela granița herțegovinénă-muntenegrénă. Soldații din armata comună disparŭ séu se găsescŭ împușcațĭ. Étă ce scrie „P. Ll.:“

Dela sfârșitulŭ lui Aprilie până la mijloculŭ lui Iuniu în acelŭ ținutŭ stâncosŭ dela graniță au fostŭ împușcațĭ ḍece soldațĭ austro-ungarĭ de cătră »tâlharĭ“ muntenegrenĭ, și anume soldațĭ, carĭ steteu în serviciu însoțindŭ poșta séu patrulândŭ pentru siguranța drumurilorŭ.

Deși nu s'a prinsŭ nicĭ unŭ atentatorŭ, totușĭ prin controlŭ s'a constatatŭ că n'a luatŭ parte la aceste atacurĭ nicĭ unŭ Herțegovinénŭ, celŭ puținŭ nicĭ unulŭ care locuesce în țéră, ci că criminalii au trecutŭ dincóce din Munții Negri.

Regiunea grănițărescă herțegovinénă e, nu-i vorbă, apĕrată milităresce prin fortificațiunĭ; nu totŭ așa stă lucrulŭ cu siguranța polițienéscă, ceea ce e și greu în acele regiunĭ muntóse. Și tocmai pe acésta se înteme-

meiéză împutarea, că Muntenegru nu-şi împlinesce îndatoririle internaţionale. Indată ce Skiaşii urmăriţi de patrulele nóstre au ajunsŭ pe teritorulŭ muntenegrénŭ, suntŭ ascunşi şi fără grijĭ.

Partidele trupelorŭ şi gendarmilorŭ nostri s'au înmulţitŭ şi întăritŭ în modŭ considerabilŭ şi corpulŭ mobilŭ de cutrierare lucréză cu efectŭ. De pe platourile din ţinuturile suspecte oierii au fostŭ siliţi sĕ-şĭ mâne de vale turmele, fiindŭ ca s'a constatatŭ, că grupurile de câte 3, 4, 5 ómenĭ ce veneau din Muntenegru se nutréu la acele turme.

Décă Muntenegru continuă a negligea îndatoririle sale internaţionale faţă cu acei Skiaşi, *s'ar puté întêmpla ca] îndelunga răbdare a Austro-Ungariei se oboséscă în cele din urmă.* La asta sĕ se gândéscă cei din Cettinje.

Bătaia dintre Turcĭ şi Muntenegrenĭ.

Ni se telegrafiase despre ciocnirea dintre Turcĭ şi Muntenegrenĭ la rîulŭ Fara. Étă după „N. fr. Presse“ amĕruntele acestei ciocnirĭ:

In 3 Iulie pe la 2 óre diminéţa, câteva sute de Musulmanĭ din Kolaşina trecură rîulŭ Fara, care este linia de hotarŭ, şi aprinseră casele învecinate. Doi căpitanĭ, carĭ eşiseră de prin case fură prinşĭ. Invadatorii ocupară întăriturile. Trupele muntenegrene dela fruntarii fiindŭ alarmate de acestŭ faptŭ, făcură, la rîndulŭ lorŭ, a doua séră unŭ atacŭ. Lupta se sfârşi pe la două óre de diminéţă. Invadatorii fură goniţĭ şi lăsară în urma lorŭ mai mulţĭ rănitĭ. Cincĭ-ḑecĭ până la şése-ḑecĭ fură închişĭ într'o casă. Printre dênşii se află şi cei doi căpitanĭ presupuşĭ morţĭ. Celorŭ prinşĭ li se promise iertare décă vorŭ preda pe cei doi căpitanĭ, altfelŭ nu vorŭ fi iertaţĭ. Perderile de aici se rădică la 7 morţĭ, printre carĭ o femeă, — şi 13 răniţĭ.

Aceluiaşĭ ḑiarŭ i se mai telegrafiază:

Musulmanii prinşĭ în urma atacului dela rîulŭ Fara au încercatŭ sĕ fugă şi au fostŭ ajutaţĭ în acéstă încercare de tovarăşii lorŭ de peste graniţă. După o luptă sângerósă ei fură respinşĭ, cei doi căpitanĭ predaţĭ, ceialalţĭ fiindŭ închişĭ capitulară după o puternică lovitură de tunŭ.

Din Zara se comunică:

Din cele trei sate muntenegrene, odinióră turcescĭ, invadară în nóptea de 2 Iulie aprópe 2000 de ómenĭ la satulŭ Mojkovac, luară ca prisonierĭ doi căpitanĭ muntenegrenĭ, şi în urmă fură respinşĭ cu multe perderĭ. 60 din năvălitorĭ fură arestaţĭ. Muntenegrenii avură 7 morţĭ şi 15 răniţĭ.

Din Cetinje se mai comunică:

Cei 40 de Turcĭ luaţĭ ca prisonierĭ, carĭ au luatŭ parte la violarea graniţei, au fostŭ escortaţĭ până la Podgoriţa. Printre dênşii se găsescŭ câţiva şefĭ din Kolaşin şi Poljanci, ceea ce face sĕ se créză că există o conspiraţiune întinsă.

SCIRILE ḐILEI.

»Ellenzék« nu-şĭ póte explica, cum de ministrulŭ preşedinte Tisza s'a inscrisŭ ca membru la »Szekelyegylet“. Pentrucă elŭ nu s'a făcutŭ membru la „Kulturegyletŭ« nu se miră, de órece acéstă societate este privită ca o instituţiune îndreptată contra naţionalităţilorŭ şi de aceea nicĭ n'a poftitŭ sĕ se facă membru la ea. „Szekelyegylet“-ulŭ, ḑice fóia clujiană, urmăresce *aceeaşĭ ţintă* ca şi „Kulturegylet“-ulŭ; acésta o afirmă chiar conducĕtorii ei. Tocmai aşa trebue sĕ deştepte îngrijirea naţionalităţilorŭ »Szekelyegyletulŭ“ ca şi „Kulturegyletulŭ.« Şi cu tóte astea ministrulŭ preşedinte s'a făcutŭ membru fundatorŭ la „Szekelyegylet,« şi încă tocmai acum, când acéstă societate cŭ aşa străină nepăsare a respinsŭ unirea cu »Kulturegyletulŭ“. Ar dori „Ellenzek« sĕ scie, cu ce intenţiune a făcut-o acésta ministrulŭ Tisza. — I-o spunemŭ noi de ce: ca sĕ nu bată la ochĭ, e o şiretiă a lui Tisza. De altmintrelea bine face »Ellenzek« că rupe masca de pe obrazulŭ »Szekelyegylet«-ului.

—x—

Industriaşii din *Pesta*, carĭ facŭ escursiunĭ prin Ardealŭ, ca »sĕ-lŭ scape de miseria rĕsboiului vamalŭ“, au datŭ în *Uióra* o petrecere în favorulŭ Kulturegyletului.“ — Satulŭ arde şi baba — jócă ciardaşŭ.

—x—

Câtŭ de multŭ se grăbesce *guvernulŭ unguresŭ* a da ajutorŭ industriei ardelene ne dovedesce următorulŭ faptŭ: Nagy Karoly din Kilyen, lângă Sepsi-Sângeorgĭ, a telegrafiatŭ, prin camera de comerţŭ şi industriă din Braşovŭ, ministrului unguerescŭ de comerţŭ sĕ 'i scadă tarifulŭ pe calea ferată pentru transportulŭ de lemne la Fiume şi Triestŭ. Până aḑi nicĭ unŭ rĕspunsŭ n'a primitŭ

—x—

Se scrie din *Timişóra*, că fişpanulŭ Iosifŭ *Hertelendy* a interḑisŭ primăriilorŭ din comitatulŭ Torontalŭ ca sĕ mai prenumere ḑiarulŭ opoziţionalŭ „N. Temesv. Ztz.« Causa interḑicerei se ḑice a fi, că numitulŭ ḑiarŭ a publicatŭ numerόse plângerĭ de ale poporaţiunii contra respectivului fişpanŭ. — Şi cu astfelŭ de paşale maĭ póte fi vorba de o bună administraţiune!

—x—

In *afacerea colorilorŭ* roşu-galbenŭ-vênĕtŭ, despre care ni s'a scrisŭ din *Bistriţa*, s'a terminatŭ procesulŭ; învĕţătorulŭ gr. cat. a fostŭ condamnatŭ de judecătoria cercuală la cincĭ ḑile arestŭ şi 20 fl. amendă, ér doi feciorĭ românĭ la amendă de 10 până la 20 fl. — Inainte numai!

—x—

Regimentulŭ c. r. de husarĭ, Marele duce Nicolae alŭ Rusiei Nr. 2, va arangia în 6 (18) Iuliu 1886 pe câmpulŭ de exerciţiu dela Stupinĭ lângă Braşovŭ o *alergare de cai*. Inceputulŭ la órele 3 p. m.

—x—

In programulŭ scólei evangelice de fete, publicatŭ de directorulŭ *Carolŭ Thomas*, pe anulŭ scolarŭ 1885/6, se vorbesce şi de *chemarea femeei*. Femeia — se ḑice — trebue astfelŭ educată, ca sĕ fiă o bună soţiă şi femeiă de casă, dér sĕ i se dea şi posibilitatea unei esistenţe de sine stătătóre, ca económă, ca meseriaşe, ca instructóre, ca îngrijitóre de bolnavĭ, ca indrustriaşe şi ca artistă. Programulŭ e peste totŭ fórte instructivŭ.

—x—

»Kolozs. Köz.“ ḑice, că „Gazeta« îlŭ plânge pe *Mocsary* pentru atacurile neruşinate ce 'i se facŭ de întréga pressă »patriotică« şi ne asigură fóia bugetară că nu e şi nu póte se fiă nimenĭ în patriă de acordŭ cu Mocsary, ér femeea distinsă despre care e vorba, ḑice că nu i-a scrisŭ d-lui Mocsary, că dóră i-ar aproba principiele d-sale, ci numai, că trebue sĕ fiă patrioţii dreptĭ faţă de naţionalităţĭ. — Unde dai şi unde crépă!

—x—

Camera de comerţŭ din *Graţŭ* a decisŭ sĕ róge pe ministrulŭ de comerţŭ austriacŭ, ca la finalisarea *pactuluĭ cu Ungaria* se intervină pentru o mai promptă şi mai energică *justiţiă în Ungaria* »P. H.« respunde că justiţia ungurésca nu e afacere comună şi prin urmare nu privesce pe guvernulŭ austriacŭ, asta să şi-o însemne camera comercială din Graţŭ.

—x—

Concertŭ se va arangia Duminecă în 11 Iuliu st. n. a. c. în sala „Otelului Naţionalŭ« din *Blaşiu* de Jacobŭ Mureşianu, profesorŭ de musică, cu binevoitorulŭ concursŭ alŭ unorŭ domnişóre şi domnĭ din Blaşŭ, cu următórea programă: 1. W. Ganz: *„Galop de concertŭ,“* pe Pianoforte cu 4 mânĭ, esec. de d-şóra Otilia *Brênduşanŭ* şi *Conçertantulŭ*. 2. a) G. Verdi: *„Cavatina* şi *Cabaletta“*, din Opera Ernani. b) J. *Mureşianu*: *»Nu plânge“*, . . . poesiă de Neniţescu; ambele Solo-Baritonŭ, esec. de d-lŭ *Traianŭ Mureşianŭ*. acompagniatŭ de *Concertantulŭ*. 3. S. Smith: *»La Harpe Eolienne Morceau de Salonŭ«*, esec. pe Piano de d-şóra Ida *Ciato*. 4. I. B. Singelée: *»Il. Trovatore“*, Fantasie, esec. pe Vióra de d-lŭ Vırgiliu *Brênduşanŭ*, acompagniatŭ pe Piano de d-şóra O. *Brênduşanŭ*. 5. Declamaţiune. 6. Beethoven: *„Sonata«*, esec. pe Piano de *Concertantulŭ*. 7. a) G. Braga: *„La Serenata“*, (legende Valaque) cântatŭ de T. *Mureşianu*, acompagniatŭ pe Piano de d-şóra O. *Brênduşanŭ*, şi pe Vióră de d-lŭ V. *Brênduşanŭ*. b) P. Mezetti: *»Retraşĭ de ochii lumei“*, esec. de T. *Mureşianu*, acompagniatŭ pe Piano de d-şóra O. *Brênduşanŭ*. 8. I. *Mureşianŭ*: a) *„Doina“*, b) *„Allegro Capricioso“*, esecutatŭ pe Piano de *Concertantulŭ*. După concertŭ petrecere cu danţŭ. Preţulŭ întrărei: Scaunu 1 fl., v. a. Stalu 60 cr, Galeriă 40 cr. Inceputulŭ precisŭ la 8 óre séra.

—x—

Tinerimea sodalilorŭ românĭ din Orĕştiă încunosciinţéză publiculŭ, că la 18 Iuliu 1886 st. n. va arangia în pădurea oraşului o *petrecere de véră restrînsă* în favorulŭ reuniunei de sodalĭ românĭ ce se va înfiinţa acolo. Semnulŭ de danţŭ pentru Jucătorĭ: 50 cr., Oferte mărinimóse se primescŭ cu mulţămită şi se vorŭ publica pe cale ḑiaristică. Inceputulŭ la 2 óre.

—x—

In nóptea de 18 spre 19 Iunie curentŭ s'a găsitŭ mortŭ, strînsŭ de gâtŭ, *Nicolae C. Técă*, de felŭ din comuna Breţcu, în Ardealŭ, în căruţa sa, ce se afla în ograda hanului Şaruşa, teritorulŭ comuneĭ Grozescĭ, plasa Trotuşului, judeţulŭ Băcău în Moldova. Despre acésta s'a încunosciinţatŭ şi parchetulŭ spre a face cuvenitele cercetărĭ la faţa loculuĭ.

—x—

Societatea de creditŭ şi economii „Economulŭ« din Clujiu a inceputŭ a funcţiona. Primesce banĭ spre fructificare cu 5% şi 'mprumută pe proprietarĭ. „Kol. Közl.« vorbindŭ despre acéstă societate observă cu rĕutate: »Românii suntŭ ómenĭ mai de viéţă decâtŭ noi“. —Intr'adevĕrŭ că după cai verḑĭ nu umblămŭ, ăsta merită ilŭ lăsămŭ „patrioţilorŭ«.

—x—

Direcţiunea generală a teatrelorŭ din *Bucurescĭ* a întratŭ în negociărĭ cu eminenta artistă, d-ra *Agata Barsescu*, care se află în Bucurescĭ, pentru o seriă de representaţiunĭ, ḑice »Epoca«.

Cum înţelege „Ellenzék“ libertatea individuală.?

In articululŭ sĕu de fondŭ dela 8 Iulie »Ellenzék“ se ocupă cu scirea — reprodusă şi de noi — că adecă unŭ órecare George Maiescu dela Bucurescĭ ar fi venitŭ la Sepsi-St.-Georgiu cu scopulŭ ca sĕ seducă pe industriaşii sĕcui a trece în România. După ce constată, că

FOILETONU.

Bocete.*)

(Adunate de dascălulŭ Iuliu Bugnariu)

Flóre-'mĭ fui de primăveră,
Vênturĭ recĭ mĕ săgetară;
Fără frică, fără greţă,
Mĕ lovi mórtea'n faţă,
Fără greţă, fără frică
Mĕ lovi mórtea'n pripă
Şi nu avuiu leacŭ nimică.
Eu avuiu o mórte lină,
Ca muşcatŭ (ă) de-o albină,
Eu oglind'-aşĭ puté fi
Şi la sute şi la mii,
Ca de a mea logodire
Toţĭ în lume sĕ se mire.

Omulŭ geaba socotesce
Câtŭ pămêntulŭ că traesce
Şi c'a face ce gândesce,
Că viéţa omului
E ca flórea câmpului:
Astă-ḑi este mâne nu-i,
Astă-ḑi este şi'nflorescе,
Peste ḑi se veştedeşce.

Acum ceasulŭ mĭ-a venitŭ
Despre care n'am gânditŭ;
O, lume! haid' de-mĭ arată
Astă cale neumblată;
C'am plecatŭ pe cale lată,
N'am nimica sĕ-mĭ întrécă;
Şi-am plecatŭ pe cale lungă,
N'am nimica sĕ-mĭ ajungă,
— O ângerulŭ meu celŭ sfântŭ,
Scobóră-te pe pămêntŭ!
Spune la micĭ şi la marĭ,
Celorŭ slabĭ şi celorŭ tarĭ,
De păcate sĕ păzéscă
Sĕ nu se mai osîndéscă,
Căcĭ când vine acestŭ césŭ
Tóte-ţĭ trebue sĕ le laşĭ:
Mamă, tată, avuţiă,
Pruncĭ, muiere, veseliă.

Cine-ar' puté sĕ trăiéscă,
Fără sĕ se osîndéscă,
In pustiă,
Sĕlhăstriă,
C'alui Dumneḑeu sĕ fiă,
Ar' fi în raiu fericitŭ.
Lângă Avramŭ ocolitŭ.

Doine şi hore poporale.

(Din jurulŭ Năsĕudului.)

Codrule cu frunḑĭ galbine.
Cum aşĭ face plaiu prin tine?
Sĕ mĕ ducŭ la mănăstire,
C'acolo este-o copilă
Pătimaşă ca şi mine.
Pătimescŭ, câtŭ pătimescŭ,
N'am cui sĕ mĕ jăluescŭ.
Jălui-m'aşĭ şi n'am cui,
Jălui-m'aşĭ codrului;
Codru-i verde, nu mĕ crede,
Nicĭ în doi ochĭ nu mĕ vede;
Jălui-m'aşĭ la isvóre,
Isvórele-sŭ curgĕtóre
Şi'ndĕrĕtŭ ne'ntorcĕtóre.

***

Puiculiţ'o dodo fa,
Când pe noi ne-orŭ judeca
Frunḑa'n codru s'o usca;
Când pe noi ne-orŭ legiui
Frunḑa'n codru-a gălbini;
Când o fi legea mai mare
Atuncĭ ne-'omŭ iubi mai tare.
— Ne-amŭ iubitŭ, mândro'ntrascuns,
Cine ne-a vĕḑutŭ, ne-a spusŭ:
Cine şi-a rĕcitŭ gura
N'ar ajunge Sâmbăta
Sĕ-şĭ vĕḑă graşdulŭ cu boi,
Nice staululŭ cu oi,
Nice ocolulŭ cu vacĭ,
Că ne-amŭ fostŭ peritŭ de dragĭ.

***

Bădişorŭ puiu de Românŭ,
Nu ţiné doru'ţĭ în sînŭ,
Ci-lŭ aruncă peste sterpe
Şi vino séra la fete,
Şi-lŭ aruncă peste oi
Şi vino séra la noi!

***

Duce-m'aşĭ cu luna'n norŭ,
Dér nu potŭ d'alŭ mândrii dorŭ.
Duce-m'aşĭ sĕ nu mai viu
Peste codru, peste rîu,
Peste munţĭ, peste câmpii,
Peste văile pustii.

***

Aséră cam pe la cină
Trecea dorulŭ prin grădină
Cu lămpaşŭ şi cu lumină;
N'a fostŭ dorulŭ singuruţŭ,
Ci-a fostŭ şi alŭ meu drăguţŭ,
N'a fostŭ dorulŭ singurelŭ,
Ci-a fostŭ şi badea cu elŭ.

***

Aséră şi altă-séră
M'a cercatŭ dorulŭ p'afară;
De m'a cerca şi'n astă-séră
Totŭ îsŭ datorŭ cu o bólă,
De m'a cerca şi'n astă-nópte
Totŭ îsŭ datorŭ cu o mórte,
Cu o mórte de cuţitŭ,
Ca nu s'a pomenitŭ
Pe lume şi pe pămêntŭ.

I. Bugnariu.

*) Comunicate de Irina Russu a Roşului din comuna Hordou — lângă Năsĕudŭ.

Maiescu, prin înfăţişarea înflorit6re a sorţii industriaşilorŭ din România, a fostŭ în stare a pune în seriósă mişcaee de a trece în România pe tóte calfele de făurăriă, rotăriă şi fabricanţii de şele, şi singura causă ce i-a impedecatŭ a fostŭ lipsa de paşpórte numita fóiă esclamă:

»Câtŭ de tristŭ este faptulŭ acesta? Unde ajungemŭ noi? Cum îşĭ cresce Ungaria fiii săi? Singura pedecă a emigrării este — pasportulŭ. Alta nimicŭ. Dér alipirea de pământulŭ nascerii, de limba maternă, de tóte prin câte amŭ trecutŭ, de totŭ ceea ce sperămŭ, — acestea suntŭ nimica?«

După acésta îşĭ aduce aminte cu durere „Ellenzék«, că, pe lângă tótă lipsa de pasporte, o parte din calfele din Sepsi-St. Geogiu nu s'a mai întorsŭ la stăpânii lorŭ, şi face imputărĭ grele primarului orăşănescŭ, că pentru ce a eliberatŭ pe Maiescu. »Primarulŭ orăşănescŭ nu îşĭ cunósce datorinţa lui — dice numitulŭ diarŭ. De altă dată scie sĕ fiă violentŭ faţă cu patrioţĭ, dér în faţa unui străinŭ, care âmblă cu intenţiunĭ rele n'a sciutŭ sĕ fiă nicĭ baremĭ rigurosŭ."

„Primarulŭ oraşului, se întrebă, că ce ar fi putută face? Ėtă cum ar fi trebuitŭ sĕ-i dică: Înaintea mea este suspectŭ pasportulŭ acesta; se pare că e falsificatŭ; ilŭ trimitŭ la ministerulŭ de interne; de acolo ilŭ vorŭ trimite la ministerulŭ de esterne; de aicĭ vorŭ scrie la ambasada austro-maghiară din Bucurescĭ; acésta apoi va cerceta lucrulŭ, îşĭ va câştiga informaţiunile de lipsă; aceste informaţiunĭ le va trmiite în Viena, din Viena le vorŭ trimite în Budapesta, din Budapesta la viceşpanulŭ Treiscaunelorŭ, viceşpanulŭ mi-le va comunica mie, primarului orăşenescŭ, eu voi dispune sĕ se ia la protocolŭ, le voiŭ presenta, le voiŭ împărţi referintelui, le voiŭ duce la magistratŭ, acolo le vomŭ desbate, vomŭ lua disposiţiunile de lipsă....«

— „Şi în timpulŭ acesta...?" — »In timpulŭ acesta d-ta, domnule, vei fi óspele oraşului Sepsi-Szt. Georgiu, şi pentru ca sĕ nu ţi se întêmple ceva, uşa îţĭ va fi încuiată, vei sta sub paza unui haiducŭ, vei căpĕta de trei orĭ în di apă próspĕtă, unŭ funtŭ şi jumĕtate de pâne şi o jumĕtate de litră fasole uscată.« — Aşa trebuea sĕ facă cu Maiescu d-lŭ primarŭ orăşănescŭ. Esemplulŭ celŭ bunŭ ar fi mai scădutŭ din zelulŭ agenţilorŭ".

De aceea, că şi pretinsulŭ agentŭ are dreptŭ sĕ-şĭ caute lucrătorĭ orĭ unde şi că orĭ-ce cetăţénŭ maiorénŭ e liberŭ a dispune de sórtea sa între marginele posibilului, cei din Cluşiu nu vorŭ sĕ scie.

Din Bucovina.

Cernăuţĭ, 1 Iuliu 1886.

Domnule Redactorŭ! Aţĭ auditŭ posnă? — Până mai erĭ ómenii nostri dormiau, adĭ, când tinerimea s'a gânditŭ la viitorŭ, bĕtrânii nu-i lasă. Póte nu-mĭ credeţĭ, atuncĭ poftimŭ de cetiţĭ: In Cernăuţĭ se făcŭ colecte printre studenţii universitarĭ românĭ cu scopŭ de-a se cumpĕra cărţĭ poporale. Cărţile acestea se trimetŭ apoi prin sate, ca sĕ se distribue pe la cărturarii satului şi pe la copiii de scólă.

Lucrulŭ începutŭ merge bine, ceea ce a îndemnatŭ pre tinerii universitarĭ a tipări broşu'ĭ în ţeră sub numele de biblioteca poporală bucovinénă; din ea au apărutŭ până acum 3 numerĭ şi se trimitŭ gratis în tóte părţile.

Tinerii respectivĭ au trimisŭ cărţĭ de acestea şi la scóla poporală din Cernăuţĭ, unica scólă română în oraşŭ pentru conservarea elementului românŭ din oraşŭ şi împrejurŭ.

Acum, aşa-i, că gândiţĭ cu toţii, carĭ citiţĭ aceste cuvinte, că s'au primitŭ cu bucuriă şi s'au distribuitŭ pe la scolarĭ? — Aşa-i că aşa credeţĭ? Şi eu am credutŭ aşa — dér vedeţĭ D-vóstră m'am înşelatŭ amarŭ, căcĭ la noi în ţéră nu pré mergŭ lucrurile, după cum arŭ trebui sĕ mérgă.

Printre cărţile spre distribuire era şi »*Teiu legănatŭ*,« o poveste ca tóte povestile, unde se istorisesce, că din o bucată de lemnŭ prin puterea supranaturală divină se face unŭ copilŭ, bucuria moşnegilorŭ, carĭ nu aveu.

V'aşĭ ruga acum spuneţi mĭ, ce imoralitate şi scandalŭ conţine acésta? — Cum? — Şi eu credŭ că nu-i nimica — dér vedeţĭ D-vóstră nici nu scimŭ atâta morală ca catechetulŭ N. *Lumikowski* dela scóla triviale.

D-sa, dobă de morală, precum ne póte proba moralitatea casnică, află pre *Teiu legănatŭ* de imoralŭ, scandalosŭ şi mai sciu eu ce, şi-i taiă capulŭ, ca sĕ nu intre în scóla trivială, ca sĕ spuie copiilorŭ minunea divină.

Naţi o bună! veţĭ dice — ba încă şi friptă, dicŭ eu. şi nu mĕ mirŭ de ce nu sciu copiii ce-i sfânta scriptură — când catechetulŭ, propagatorulŭ moralei şi-a ideilorŭ raţionale, oprese aşa ceva. Se înţelege, a audi despre minunĭ este ceva incompatibilŭ cu raţiunea sa de catichetŭ de moda nouă.

Bat'o pârdalnicu de modă s'o bată, până şi'n religiune se bagă — progresŭ mĕi frate, ce mai trebue sĕ fimŭ conservativĭ şi sĕ credemŭ în minunĭ şi proroci — acestea suntŭ flécurĭ. Salarulŭ grasŭ este realitatea.

„Frica Domnului am sĕ vĕ învĕţŭ şi care nu a aduce o găină grasă nu capĕtă *erste* (prima).«

Şi apoi sĕ vedeţĭ pre bietulŭ „*Teiu legănatŭ*," câtŭ e de supĕratŭ, se rógă, — aşa tare şi cu focŭ de-ţĭ vine a plânge, când ilŭ audĭ — dér încă bieţii scolarĭ cum întrébă de dênsulŭ — dér ce folosŭ, îi închisŭ şi legatŭ cu lanţurĭ pentru loculŭ celŭ mai din fundulŭ scólei.

Ėcă banii adunaţĭ cu greu de pe la sermanii studenţĭ universitarĭ, carĭ şĭ-au trasŭ dela gură, numai sĕ facă, ca poporulŭ sĕ capete poftă de a ceti.

Apoi mai diceţĭ, că póte cândva sĕ ajungemŭ la cava? Eu credŭ, că nu! — ba! şi anume, când ruginele şĭ-arŭ schimba loculŭ, éră în loculŭ lorŭ sĕ vină ómenĭ tinerĭ cu mai *multŭ dorŭ de ţéră şi de limbă*, carĭ sciu ce ne dóre, dér ce folosŭ când li suntŭ mânile legate.

Décă „*Teiu legănatŭ*" a fostŭ imoralŭ, atuncĭ póte şi cele din biblioteca poporală bucovinénă suntŭ totŭ aşa— le-a cetitŭ moralistulŭ dela scóla trivială — póte nicĭ istoria nu-i adevĕrată?

Halalŭ sĕ ne fiă, că avemŭ ómenĭ, carĭ aşa ne doresc luminarea, încâtŭ ne-arŭ mai ţine sub obrocŭ încă unŭ seculŭ.

Pe când Rutenii împărţescŭ diferite cărţĭ rutene pe la şcolarĭ, ai noştri le află cele române scandalisătóre şi cine mai scie, de cumva fiindŭ mituiţĭ o facŭ nu atâta din inimă, decâtŭ pentru pungă şi modă.

De-a fi cumva cu supĕrare, atuncĭ la ocasiune Vĕ voiu scrie mai multe, sciţĭ, ca sĕ ne luminămŭ.

Alŭ D-Vóste amicŭ de frunte.

X.

Mulţămită publică.

Bradŭ, 21 Iuniu 1886.

Tinerimea dela gimnasiulŭ rom. gr. or. din Bradŭ şi cea dela scólele normale adnecsate, şĭ-a serbatŭ petrecerea sa de véră „Maialulŭ" în 26 Maiu a. c.

La acéstă petrecere, fiindŭ timpulŭ favoritorŭ, a participatŭ mai întréga inteligenţă din locŭ şi din giurŭ fără deosebire de naţionalitate.

Venitulŭ acestui „Maialŭ," s'a destinatŭ de cătră corporaţiunea didactică pentru: „Infiinţarea unui fondŭ pentru scolarii bolnavĭ dela acestŭ institutŭ de învĕţămêntŭ.

Spre acestŭ scopŭ a incursŭ considerabila sumă de 113 fl. 85 cr. v. a., din carea detrăgêndu-se spesele de 28 fl. 85 cr. v. a., resultă unŭ venitŭ curatŭ de 85 fl. v. a. carea sumă s'a şi pusŭ deja spre fructificare în cassa de păstrare „Ardeleana,« în Orĕştiă.

Lista on. publicŭ contribuitorŭ la petrecerea din cestiune, împreună cu chitanţele despre spese, s'au predatŭ Epitropiei gimnasiale.

In urma acestui resultatŭ atâtŭ de îmbucurătorŭ, carele este prima încercare la acestŭ institutŭ în acéstă direcţiune, — tinerimea scolară şi corporaţiunea didactică îşĭ ţinŭ de datorinţă a-şĭ esprime pre acéstă cale cea mai intimă şi călduróssă mulţămită on. publicŭ contribuitorŭ.

Pentru comitetulŭ arangiatorŭ:

Vasiliu Damianŭ, preşedinte. *Georgiu Parau*, prof. gimnas. cassariu.

Ultime sciri.

„Epoca" susţine că la castelulŭ Peleşŭ din Sinaia s'a ţinutŭ unŭ consiliu de ministri, care s'a ocupatŭ cu *complicaţiunĭ din afară*. In legătură cu acéstă susţine, că d-lŭ Brătianu s'a decisŭ sĕ nu plece din ţéră.

—0—

Ministrulŭ *Trefort* a eliminatŭ din gimnasiulŭ superiorŭ dela Leutschau, com. Zips, 11 scolarĭ pentru „agitaţiunĭ panslaviste," şi pe 7 din ei totodată din tote scólele Ungariei.

—0—

In septemâna acésta a fostŭ în Braşovŭ viceguvernatorulŭ Băncii austro-ungare Dr. *Iuliu Kautz*. S'a susţinutŭ de unii că dênsulŭ ar fi venitŭ aicĭ în afacerea proiectatei hale de mărfurĭ, ér de alţii, că a venitŭ sĕ inspecteze filiala de aci a Băncii. Precum suntemŭ noi informaţĭ însĕ, d-lŭ Kautz n'a venitŭ în misiune oficială.

DIVERSE.

Cununiă. — D-lŭ *Simeonŭ Dandea*, învĕţătorŭ în Cărpinişŭ, s'a căsĕtoritŭ cu D-şóra *Gaftiţa Jurca* n. Toma, fica d-lui metalurgŭ Dumitru Jurca din Buciumŭ satŭ.

Logodnă. — Căpitanŭ *Th. Popoviciu* şi *Maria Ioanovicts* din Bucurescĭ, fidanţaţĭ.

Monetă romană. — In Sucéva sa aflatŭ în dilele din urmă o monetă romană de argintŭ, care pórtă pe aversŭ următórea inscripţiune: *Imp. L. Aurel. Verus. Aug.* Chipulŭ acestui domnitorŭ, care pórtă o barbă lungăréţă şi ascuţită, este fórte bine conservatŭ. Inscripţia de pe reversŭ nu s'a putută descifra, ér chipulŭ aflătorŭ pe reversŭ represintă o femeă cu unŭ cornŭ în o mână, ér în cealaltă mână cu unŭ obiectŭ, care nu se póte bine deosebi.

Monumentulŭ împĕratului Iosifŭ. — In dilele acestea trebuia sĕ se desvĕléscă de cătră Nemţĭ în Praga *statua împĕratului Iosifŭ*. Fiindcă însĕ în acea di cădea şi Joia verde, poliţia a dispusŭ amânarea desvĕlirei de témă sĕ nu se întêmple turburărĭ din partea Cehilorŭ. Desvĕlirea s'a amânatŭ până ce va sosi respunsulŭ la recursulŭ adresatŭ de reuniunea meseriaşilorŭ nemţĭ guvernatorului ţĕrei în contra dispoşiţiunil poliţienescĭ.

Şerpe în stomah. — In diua de 17 Iunie curentŭ, locuitorul Constantinŭ Toma din comuna Perşinarĭ, judeţul Dâmboviţa, care este ajutorŭ de primarŭ, ducêndu-se la câmpŭ pentru sapa porumbuluĭ, s'a culcatŭ după prânzŭ şi a adormitŭ; în timpulŭ acesta i-a întratŭ unŭ şarpe în gură şi s'a întrodusŭ în stomahŭ. Numitulŭ, lucru de necredutŭ, umblă cu şarpele într'insulŭ. In cele din urmă s'a hotărîtŭ sĕ se presinte la spitalulŭ judeţului spre a i se da ajutorulŭ medicalŭ necesarŭ.

Podulŭ lui Iuliu Caesar peste Rinŭ. — Cu ocasiunea unorŭ lucrărĭ de regulare s'au aflatŭ urme despre podulŭ alŭ 2-lea alŭ lui Iuliu Caesar preste Rinŭ. Podulŭ a fostŭ construitŭ de lemnŭ, în ţinutulŭ de Neuwied între Coblenz şi Andernach. S'au aflatŭ rĕmăşiţe de lemnŭ, care în urma vechimiĭ au căpĕtatŭ colórea lemnuluĭ de abanosŭ şi au fostŭ moi de totŭ, dér în atingere cu aerulŭ s'au întăritŭ. Totŭ în loculŭ acela s'au aflatŭ şi mai multe specii de monete romane, apoi bucăţĭ de terra sigilata, părţĭ de amfore şi cărămidĭ romane.

Colera. — Casurile de colerĕ au începutŭ a deveni mai dese în porturile Triest şi Fiume. Intr'o telegramă particulară a diarului „Neue freie Presse« se dice, că în diua de 2 Iuliu s'au ivitŭ în Fiume 12 casurĭ de colerĕ. Din Roma se telegrafiază că în Latiano, o comună de vr'o 3000 locuitorĭ, colera secerĕ grozavŭ; de vr'o sĕptĕmână în fiecare di se ivescŭ 80—115 casurĭ de colerĕ. Ministrulŭ agriculturei şi secretarulŭ generalŭ dela ministerulŭ de interne au plecatŭ la Latiano unde s'au trimisŭ de mai nainte 25 de medicĭ şi 100 de soldaţĭ din corpulŭ sanitarŭ.

Turiştĭ disparuţĭ. — Comitele Pallavicini cu alţĭ trei tovarăşĭ, plecândŭ la 12 c. în munţii dela Lienz, nu s'a mai întorsŭ. Suntŭ temerĭ că vorŭ fi căḑutŭ toţĭ în vre-o prăpastiă, mai alesŭ că zăpada înşélă adeseorĭ, nesciindŭ cineva unde calcă. S'au făcutŭ deja cercetărĭ şi s'au găsitŭ numai proviziunile şi alte obiecte ale turiştilorŭ. Se crede, că Pallavicini şi d. Crommelin, cu două călăuze, au făcutŭ încercarea sĕ trécă de pe muntele Kleinglockner pe Grossglockner, ceeace comitele Pallavicini a reuşitŭ sĕ o facă acum dece anĭ, trecêndŭ prin cele mai marĭ primejdii.

Monstru. — Mai dilele trecute, o óiă a locuitorului Vasile Pârvu, din comuna Negrenĭ, judeţulŭ Oltŭ în Romania, căsnindu-se sĕ fete şi neputêndŭ, a fostŭ spintecată şi s'a scosŭ dintr'ênsa unŭ viţeluşŭ, avêndŭ pe dênsulŭ lână amestecată cu pĕrŭ, cu picióréle marĭ, două capete, două boturĭ, două gurĭ, patru urechĭ, patru ochĭ şi două códe.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

LONDON, 10 Iulie. — Până aséră au fostŭ cunoscute 515 alegerĭ. Dintre cei aleşĭ suntŭ 309 contra 209 pentru Gladstone şi politica sa irlandesă.

PARISŬ, 10 Iuliu — La încheierea şedinţei de erĭ a camerei unŭ individŭ ce s'afla pe galeriă a datŭ unŭ focŭ cu revolverulŭ şi a risipitŭ apoi prin sală micĭ bucăţĭ de hârtiă. Elŭ fŭ arestatŭ, pare a fi nebunŭ.

Notiţe bibliografice.

Interesanta şi instructiva povestire **„Călĕtoria lui Stanley prin Africa centrală"** tradusă de profesorulŭ *Andreiŭ Bârseanu* a eşitŭ şi în ediţiune separată, formândŭ unŭ frumosŭ volumŭ în 8°, cu 238 pag., nouĕ ilustraţiunĭ, între care şi portretulŭ lui Stanley, şi cu o chartă, după care cetitorulŭ póte urmărĭ cu înlesnire totŭ decursulŭ epocalei călĕtorii. Traducĕtorulŭ îşĭ destinéză lucrarea sa cu deosebire *pentru tinerimea ceva mai desvoltată*, şi noi nu putemŭ, decâtŭ s'o recomandămŭ părinţilorŭ şi învĕţătorilorŭ, carĭ voiescŭ sĕ dea în mânile tinerilorŭ conduşĭ de dênşii o carte de cetire în adevĕrŭ folositóre precum şi tuturorŭ acelora, carĭ sĕ intereséză de descoperirile geografice nouĕ din continentulŭ africanŭ. Cartea în cestiune costă 65 cr. séu 1 leu şi 50 banĭ esemplarulŭ trimisă franco prin postă 70 cr. séu unŭ leu şi 80 banĭ.

Vocĭ din publicŭ.*)

Turchişŭ, 27 Iuniu 1886.

Erĭ după amédĭ s'a întêmplatŭ unŭ faptŭ, care a scandalisatŭ publiculŭ. Părintele *I. O.* din Turchişŭ jucândŭ cărţĭ într'o cârciumă şi perdêndŭ la jocŭ, n'a găsitŭ altŭ ceva mai cu cale de făcutŭ, după ce era şi cu darulŭ cârciumarului în capŭ, decâtŭ a face scandalŭ. Unui jucătorŭ, care n'a permisŭ sfintei sale sĕ 'i ia de pe masă 20 cr., stă sĕ'i sară'n capŭ. Se preumblă sfinţia sa prin cârciumă, nu ca arhanghelulŭ Gavriilŭ cu sabia de focŭ, ci cu bricégulŭ în mână ameninţândŭ şi făcêndu-se de risulŭ celorŭ de faţă. Ar fi bine sĕ'şĭ stăpânéscă sfinţia sa pasiunea de jocŭ şi de prea multa udătură a gâtului, ér ómenii sĕ se feréscă d'a juca cărţĭ cu dênsulŭ.

B.

*) Pentru cuprinsulŭ acestei rubricĭ redacţiunea nu e responsabilă.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureşianu

Cursulŭ la bursa de Viena

din 9 Iulie st. n. 1886.

Rentă de aurŭ 4% . . .	105 65
Rentă de hârtiă 5% . .	94.85
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	154 25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	100.80
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	——
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	120
Bonurĭ rurale ungare . .	105.20
Bonurĭ cu cl. de sortare	105.10
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	105.20
Bonurĭ cu cl. de sortare	105.10
Bonurĭ rurale transilvane	105 20
Bonurĭ croato-slavone . .	105.20
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100.50
Imprumutulŭ cu premiu ung.	121 90
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului .	125.60
Renta de hârtiă austriacă	85.20
Renta de arg. austr. . .	85 95
Renta de aurŭ austr. . .	117 45
Losurile din 1860 . . .	139 75
Acţiunile băncei austro-ungare	871 —
Act. băncei de creditŭ ung.	283.75
Act. băncei de creditŭ austr.	276.50
Argintulŭ —. — Galbinĭ împărătescĭ	5.94
Napoleon-d'orĭ	10.02
Mărcĭ 100 împ. germ. . .	62.—
Londra 10 Livres sterlinge	126.45

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 25 Iunie st. v. 1886.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%). .	93—	93¼
Renta rom. amort. (5%) .	96½	97—
» convert. (6%) .	87½	87¾
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	32—	33—
Credit fonc. rural (7%) . .	102¼	102½
» „ „ (5%) .	86—	86¼
» » urban (7%) .	98¾	99—
» » » (6%) .	90½	91—
» » » (5%) .	82—	82½
Banca naţională a României 500 Lei	1010	1015¼
Ac. de asig. Dacia-Rom.	263	265
« » » Naţională	220	225
Aurŭ contra bilete de bancă . .	15.—	15.—
Bancnote austriace contra aurŭ. .	2.02—	2.03

Cea mai bună
Hârtie de ţigarrete
este veritabilulŭ
LE HOUBLON
fabricatŭ francezŭ
de GAWLEY & HENRY, în PARIS
A se feri de imitaţiune.
Acéstă hârtiă se recomandă cu căldură din partea domnilorŭ Dr. J. J. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chimie la universitatea din Viena, pentru curăţenia sa absolută şi pentru-că nu are în consistenţa sa nicĭ o maeriă stricăciósă;
LE HOUBLON 500 FEUILLES FORMAT C. C. FRANÇAIS LE HOUBLON
FAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE 17, rue Béranger, à PARIS

Ioanŭ Pastori

face cunoscutŭ onoratului publicŭ că aḑĭ, *Sâmbătă în 3 Iuliu* (21 Iuniu) a deschisŭ

3—4 **Salonulŭ sĕu**

de frisatŭ şi de parfumeriă

în piaţă, strada flosului Nr. 26 (casa Gross).

Pentru dómne a arangiatŭ unŭ *salonŭ deosebitŭ de dame* cu întrare separată.

Se recomandă onoratului publicŭ ca unulŭ care are o pracsă de mulţĭ anĭ în acestŭ oraşŭ.

2441/886.

Publicaţiune.

2—3

Sĕ aduce la cunoscinţă publică, cumcă listele de evaluare, trimise acestui oficiu prin emisulŭ Domnului Inspectorŭ de dare, dto 22 Iunie a. c, Nr. 12,314/86 carĭ conţinŭ partidele obligate la solvirea **taxelorŭ pentru eliberarea dela miliţiă** pe anulŭ 1886 se află spre vedere la oficiulŭ de dare alŭ oraşului din 19 Iuliu până inclusive la 20 Iuliu a. c. dela 12 óre dimineţa până la 12 óre la prânḑŭ, şi dela 3 până la 5 óre după prânzŭ.

Acele partide supuse taxelorŭ de miliţiă, carĭ sĕ simtŭ îngreunaţĭ prin mĕsurarea acestorŭ taxe, îşĭ potŭ aşterne subscrisului oficiolatŭ reclamările adresate către comitetulŭ administrativŭ, la casŭ decă petenţii au fostŭ în anulŭ trecutŭ supuşĭ acestei taxe, în decursŭ de 15 ḑile i. e. până în 3 Augustŭ a. c. aceia înse carĭ au fostŭ în anulŭ curentŭ pentru prima óră supuşĭ taxei militare — în decursŭ de 15 ḑile din ḑiua inducerei datorinţei lorŭ în libelulŭ taxelorŭ militare. Scadenţa sumelorŭ evaluate pentru taxele militare va fi ḑiua de 1 Octombre a. c. şi suntŭ a se solvi deodată adecă în sumă deplină, până celŭ multŭ în 30 Novembre a. c. la cassa oficiului de dare orăşenescŭ de aci, deórece, începêndŭ din 1 Decembre a. c. taxele militare restante se vorŭ încassa pe cale execuţională. — Tóte părţile supuse taxelorŭ militare sĕ provócă prin acésta a sĕ presenta cu libretele lorŭ de taxele militare celŭ multŭ în 8 ḑile spre înscrierea datorinţei pe anulŭ 1886 la oficiulŭ subsemnatŭ.

In fine sĕ provóaă în sensulŭ § 4 art. de lege IX. din anulŭ 1883 acele părţĭ obligate a solvi taxe militare, carĭ dela conscripţia taxelorŭ militare încóce, şi-au schimbatŭ stăpânii (ce le dau de lucru) sĕ arate fără amânare, atare schimbare la acestŭ oficiu de dare.

Braşovŭ, în 30 Iuniu 1886.

Oficiulŭ de dare alŭ oraşului.

Nr. 2393/886.

PUBLICAŢIUNE

Conformŭ dispoşiţiunilorŭ §-lui 16 alŭ art. de lege 44 din 1883 sĕ aduce la cunoscinţă publică cum că conspectele mĕsurărei de dare pro 1886 conţinêndŭ 1) dare de câştigŭ de clasa IV. 2) Adausŭ generalŭ după darea de câştigŭ. 3) Dare de capitalŭ, de uşură şi de rentă, — se află la oficiolatulŭ orăşenescŭ de dare spre naminare din partea fiă-cărui din 10 până inclusive în 17 Iuliu a. c. înainte de prânzŭ dela 9—12 şi după prânzŭ dela 3—5 óre.

In contra quotelorŭ de dare defipte în aceste conspecte potŭ sĕ recureze la comitetulŭ administrativŭ:

a) In decursŭ de 15 ḑile i. c. până inclusive 25 Iulie a. c. acei individĭ supuşĭ dărei, carĭ în anulŭ trecutŭ au fostŭ deja supuşĭ unei din speciile aminrite de dare.

b) Acei supuşĭ dărei, carĭ pentru anulŭ 1886 suntŭ pentru prima óră supuşĭ unei din speciile amintite de dare, şi anume în decursŭ de 15 ḑile, începêndŭ cu ḑiua inducerei datorinţei lorŭ de dare în libelele solvirei dărei.

Recursele în contra mĕsurărei dărei sĕ asternŭ primarului orăşenescŭ, respective magistratului orăşenescŭ.

Recursele aşternute după terminele amintite sĕ respingŭ.

In fine sĕ provócă toţĭ individii supuşĭ dărei ca spre scopulŭ conscrierei dărei, sĕ se presenteze cu libelele solvirei dărei la subscrisulŭ oficiolatŭ de dare fără amânare 1—1

Braşovŭ, în 5 Iulie 1886.

Oficiolatulŭ orăşenescŭ de dare.

Concursŭ.

Pentru ocuparea postului de învĕţătorŭ la scóla gr. cat. din St. Iosefŭ, comitatulŭ Bistriţa-Năsĕudŭ, sĕ escrie concursŭ.

Emolumentele suntŭ:

a) Salarŭ anualŭ învĕţătorescŭ 200 fl. plătitŭ în rate lunarĭ parte din fondulŭ scolasticŭ, parte din lada comunală.

b) Şése orgii pătrate lemne de focŭ.

c) Cuartirŭ liberŭ.

Doritorii de a ocupa acestŭ postŭ îşĭ vorŭ subşterne concursele lorŭ provĕḑute cu documentele de cualificaţiune şi din limba maghiară, către subscrisulŭ senatŭ scolasticŭ până în 29 Augustŭ a. c. în care ḑi va fi şi alegerea.

Din şedinţa senatului scol. gr. cat.

St. Iosefŭ, în 2 Iulie 1886. 2—3

Preşedintele: **Iacobŭ Candale** m. p.

Notarulŭ: **Demetriu Candale** m. p.

Nr. 623/886.
a. f. sc. c. d.

Publicare de licitaţiune.

1—2

Móra din Entradam, cu realităţile ţinĕtóre de ea, se va da în arêndă la licitaţiunea, ce se va ţiné în **25 Iuliu 1886 la 11 óre** înainte de amédĭ pe timpŭ de **ḑece (10) anĭ începêndŭ din 1 Ianuariu 1887.** — Preţulŭ strigărei va fi 3000 fl. v. a. pe anŭ.

Vadiu e 10% din acestŭ preţŭ în banĭ gata.

Până la începerea licitaţiunei se primescŭ şi oferte, însărcinate cu acestŭ vadiu; licitaţiunea se va ţiné în Năsĕudŭ în cancelaria administraţiunei. Condiţiunĭ specialĭ sĕ potŭ vedé aicĭ în órele oficióse.

Din şedinţa çomisiunei administrătóre de fondurile scolastice centralĭ din districtulŭ

Năsĕudŭ, 16 Iuniu 1886.

Preşedintele: **Ion Ciocanu** m. p.

Secretarulŭ: **Ioachimŭ Mureşianu** m. p.

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe fâsia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS.“*

Abonamente la Gazeta Transilvaniei

se potŭ face cu începerea dela 1 şi 15 ale fiecărei lunĭ, mai uşorŭ prin mandate postale.

Adresele ne rugămŭ a ni se trimite esactŭ arătându-se şi posta ultimă.

PREŢULŬ ABONAMENTULUI ESTE:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei lunĭ	3 fl. —
„ şése lunĭ	6 fl. —
„ unŭ anŭ	12 fl. —

Pentru România şi străinătate.

pe trei lunĭ	10 francĭ
„ şése lunĭ	20 „
„ unŭ anŭ	40 „

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.